

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד – סג"נ
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט רמי אמיר
המערער

אלכסנדר פפיסמלוב

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

1

2

3

פסק דין

4

השופט רמי אמיר

5

6

1. אימתי וכיצד נשלמת העבירה של זיוף ביחס לתעודה רשמית?

7

זו השאלה העיקרית שביסודו של ערעור זה.

8

9

2. המערער הורשע בת"פ 3807/09 בבימ"ש השלום בראשלי"צ (כב' השופט יקואל)

10

במספר רב של עבירות שיוחסו לו בכתב אישום המחזיק ארבעה אישומים

11

נפרדים.

12

בגדר האישום הראשון, הורשע המערער בעבירות של זיוף בנסיבות מחמירות

13

(ריבוי עבירות), החזקת מכשיר לעשיית חותמים, ואחסנת מידע כוזב.

14

בגדר האישום השני הורשע המערער בעבירה של רישום מאגר מידע ובשימוש

15

בו.

16

17

בגדר האישום השלישי הורשע המערער בעבירה של החזקה ושימוש בסם

18

לצריכה עצמית. בגדר האישום הרביעי הורשע בעבירות של זיוף בנסיבות

19

מחמירות, ניסיון לזיוף בנסיבות מחמירות, קבלת נכסים שהושגו בעוון,

20

ושיבוש הליכי משפט.

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 10-09-148 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

- 1 בהמשך, ולאחר שצירף תיקי משטרה שטרם הוגש בגינם כתב אישום, תוקנה
2 הכרעת הדין בהסכמה, והמערער הורשע בארבע עבירות נוספות של החזקת
3 נכס החשוד כגנוב.
4 ביום 28.6.11 נגזר דינו של המערער והושתו עליו 40 חודשי מאסר (החל מיום
5 מעצרו 3.8.09) במצטבר ל- 6 חודשי מאסר על תנאי שהופעלו, ובסה"כ 46
6 חודשי מאסר בפועל.
7 כן הושתו על המערער מאסרים על-תנאי בתנאים המפורטים בגזה"ד וקנס
8 בסכום של 1,000 ₪.
9
10 3. הערעור שבפנינו מופנה כנגד הרשעתו של המערער בעבירות הזיוף נושא
11 האישום הראשון בלבד, וכנגד חומרת העונש בכללותו ובמיוחד בשל הזיכוי
12 המבוקש.
13 בטיעונו שבע"פ צמצם הסנגור המלומד את ערעורו, במובן זה שלא ביקש עוד
14 כי נזכה את המערער לחלוטין מעבירות הזיוף שבאישום הראשון, והסכים כי
15 יש להרשיעו בעבירת הניסיון חלף העבירה המושלמת. באשר לעונש שב הסנגור
16 על טיעונו, הן באופן כללי והן לאור השינוי המבוקש בהכרעת הדין.
17
18 **הערעור בענין הכרעת הדין**
19
20 4. לפי הנטען באישום הראשון לכתב האישום, וכפי שקבע בימ"ש קמא –
21 המערער זייף תעודות זהות, דרכונים ורשיונות נהיגה רשמיים של מדינת
22 ישראל, וזאת באופן המפורט להלן:
23 המערער החזיק במחשב עם תוכנות גרפיקה ייעודיות, סורק, מכונת צילום
24 ומכשיר למינציה; הוא ייצר ושמר במחשב קבצים עם תבניות של התעודות
25 האמורות, קבצים עם חותמות של המדינה, וקבצים עם תמונות ופרטים של
26 אנשים שונים; ובחלק מהתבניות של התעודות האמורות הכניס המערער
27 חותמות של המדינה, תמונות ופרטים של אנשים כאמור.

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 10-09-148 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

- 1
- 2 בימ"ש קמא התייחס בהכרעת-דינו המפורטת והמנומקת לגידרה של עבירת
- 3 הזיוף וליישום שלה בעולם הממוחשב.
- 4 בימ"ש קמא ניתח את הוראות הסעיפים 418 ו-414 לחוק העונשין, התשל"ז-
- 5 1977 (להלן: "חוק העונשין"), המגדירים את יסודות העבירה של זיוף מסמך.
- 6 ביהמ"ש הפנה לפרשנות המרחיבה של המונח "מסמך" בד"נ 7/78 זקצר נ'
- 7 **מדינת ישראל**, פ"ד לב(2) 828, שם נפסק בדעת רוב, כי שלדת מתכת של
- 8 מכוננית שהוטבעו עליה מספרים לא-מקוריים יכולה להראות כמסמך לצורך
- 9 עבירת הזיוף.
- 10 בהתאם לכך, ובהתבסס על המדיניות הפרשנית התכליתית והרצון להתאים
- 11 חקיקה נושנה למציאות משתנה, בחר בימ"ש קמא לתת "פרשנות עכשווית"
- 12 וקבע כי גם קובץ מחשב המכיל תבנית של תעודה רשמית הוא בגדר "מסמך"
- 13 שניתן לזיוף ו"מסמך" מזויף בעצמו.
- 14 בהתאם לכך, ומשקבע בימ"ש קמא שהמערער יצר תבניות של תעודות רשמיות
- 15 במחשבו, ואף הכניס בחלקן חותמות מדינה ותמונות ופרטים של אנשים שונים
- 16 – הוסיף בימ"ש קמא וקבע, כי המערער "עשה מסמך הנחזה להיות את אשר
- 17 איננו והוא עשוי להטעות", וכי "שינה מסמך... באופן הנחזה כאילו נעשה
- 18 השינוי בסמכות כדין", ובכך זייף את המסמך.
- 19
- 20 6. הסנגור המלומד לא חלק בפנינו על קביעותיו העובדתיות של בימ"ש קמא –
- 21 וכל ערעורו בענין ההרשעה נסב על המסקנות המשפטיות הנובעות מהן.
- 22 הסנגור הסכים, שהמערער ערך והחזיק במחשבו תבניות של תעודות רשמיות,
- 23 חלקן "בלנקו" וחלקן עם חותמות, תמונות ופרטים. עוד הסכים, שאילו
- 24 המערער היה "לוחץ את הלחיצה הדרושה" – והקובץ שבמחשב היה מופק
- 25 כמסמך נייר בלמינציה – היתה עבירת הזיוף מושלמת.

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 10-09-148 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

- 1 אלא שלב הערעור טמון בטענה המשפטית, שתעודה רשמית (כגון תעודת זהות,
2 דרכון ורשיון נהיגה) אינה יכולה להיות מזוייפת כל עוד אינה נעשית בכתב על
3 נייר, וכל עוד היא מצויה בקובץ מחשב בלבד.
- 4 הטעמים שניתנו לכך הם שלושה. ראשית, בשל הגדרת "מסמך" בעבירת
5 הזיוף, כאשר תעודה רשמית נכנסת לחלופה של "תעודה בכתב", אך תבנית
6 במחשב של תעודה כאמור איננה "בכתב" ולכן איננה מקיימת את דרישות
7 החוק. שנית, בשל היסוד של אפשרות הטעיה בהגדרת מעשה הזיוף, כאשר
8 תעודה רשמית אינה יכולה להטעות אף אחד כאילו היא כזו כל עוד היא לא
9 בפורמט הנייר הרשמי. ושלישית, משום שלא ניתן לזייף בדרך של חלופת
10 ה"שינוי במסמך", אלא כשמדובר בשינוי במסמך קיים, קרי בתעודה בנייר.
11
- 12 7. מנגד טענה המדינה, כי יש להותיר את הרשעת המערער על כנה, וכי צדק
13 בימ"ש קמא בפרשנותו את החוק, שעבירת הזיוף של מסמך, גם כשמדובר
14 בתעודה רשמית, נעשית גם כאשר אותה "תעודה מזוייפת" מצויה בפורמט
15 דיגיטלי, כקובץ במחשב.
- 16 ב"כ המדינה הציע מספר טעמים לעמדתו. ראשית, שיקולי מדיניות לפיהם יש
17 לנקוט בפרשנות תכליתית ולהתאים את הדין לצרכים חברתיים, ושאין כל
18 רלבנטיות ומשמעות לענין עבירת הזיוף להעברה הטכנית של המסמך
19 "מהעולם הוירטואלי לאמיתי". שנית, שדרישת הכתב בעבירת הזיוף
20 מתייחסת לנושא הזיוף (התעודה) ולא לעצם הזיוף. ושלישית, שניתן להשתמש
21 בחיי היום-יום, ואף כראיה, במסמך שקיים בפורמט דיגיטלי כקובץ מחשב
22 ולא בנייר.
23
- 24 8. לטעמי הדין עם המערער, ונכון היה להרשיעו בעבירת ניסיון לזיוף ולא בעבירה
25 המושלמת של זיוף.
26
27

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
9. אפתח במושכלות יסוד באשר לפרשנות הדין הפלילי.
אכן, הגישה השולטת כיום היא, כפי הנטען ע"י המדינה, שיש לפרש את הדין הפלילי בפרשנות תכליתית – אך זאת תוך הקפדה על עיקרון החוקיות, ותוך העדפת הפירוש המקל מבין הפירושים הסבירים לפי תכליתו של אותו דין.
כך מורה לנו מפורשות סעיף 34 לחוק העונשין, וכך נקבע, בדעת רוב, בדנ"פ 10987/07 **מדינת ישראל נ' כהן** (ניתן ביום 2.3.09).
לכן אין ללכת שבי אחרי סיסמאות כלליות של פרשנות מודרנית ועכשווית המתאימה את הדין הישן לפעמי הקידמה אלא יש לבחון את הוראת הדין הרלבנטי באופן מדוייק וענייני, הן לפי לשונו והן לפי תכליתו. התכלית של החוק נלמדת ממכלול של נתונים, ולשון החוק היא ראשון שבהם. אמת, לשון החוק אינה ממצה את הכל – אך כפי שנפסק בסעיף 10 לפסק-דינה של הנשיאה ביניש בדנ"פ **כהן הנזכר** :
- "בפרשנותן של נורמות פליליות קיימת גם חזקת תכלית, הנגזרת מעיקרון החוקיות, לפיה תכליתה של נורמה פלילית נלמדת מהמובן הטבעי והרגיל של לשון הנורמה".**
10. נפנה איפוא להוראות החוק המגדירות את העבירה של זיוף ואת יסודותיה.
סעיף 418 לחוק העונשין קובע את עצם האיסור ואת העונש שבצידו :
- "המזייף מסמך, דינו – מאסר שנה; זייף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, דינו – מאסר שלוש שנים; ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו – מאסר חמש שנים".**

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

1 וסעיף 414 לחוק העונשין קובע את יסודות העבירה ומגדיר זיוף מהו ומסמך
2 מהו, בזו הלשון:

3

4 **"זיוף – אחת מאלה:**

5 (1) עשיית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי
6 להטעות;

7 (2) שינוי מסמך – לרבות הוספת פרט או השלמת פרט –
8 בכוונה לרמות, או ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו
9 נעשה השינוי בסמכות כדין;

10 (3) חתימת מסמך של פלוני ללא סמכות כדין, או בשם
11 מדומה, באופן העשוי להיחזות כאילו נחתם המסמך בידי
12 פלוני".

13 **"מסמך – תעודה שבכתב, וכל אמצעי אחר, בין בכתב ובין
14 בצורה אחרת, העשוי לשמש ראיה".**

15

16 11. מהו, אם כן, הערך המוגן בעבירת הזיוף, הנלמד מהמובן הטבעי והרגיל של
17 לשון החוק? מהי חזקת התכלית של עבירה זו?

18 הן בהגדרת מעשה "הזיוף", והן בהגדרת "המסמך" נושא הזיוף - נמצא
19 יסודות של מצג שווא כלפי הזולת, שיש בכוחו להטעות.
20 בחלופה הראשונה של הזיוף נאמר: "מסמך הנחזה להיות... והוא עשוי
21 להטעות".

22 בחלופה השניה נאמר: "... באופן הנחזה כאילו...".

23 בחלופה השלישית נאמר: "... באופן העשוי להיחזות כאילו...".
24 בהגדרת מסמך נאמר: "... העשוי לשמש ראיה".

25 בהגדרת האיסור נמצא מדרג, מזיוף "סתם" דרך זיוף "בכוונה לקבל
26 באמצעותו" ועד זיוף "בנסיבות מחמירות".

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

- 1 העולה מכל אלו הוא, שהאיסור הפלילי על הזיוף נועד למנוע את הזייפן
2 מלהטעות באופן אפקטיבי את הזולת, בין סתם כך ובין במטרה להשיג ולקבל
3 בשל כך דבר מה.
4
- 5 12. הדבר נלמד גם מהמיקום הגיאוגרפי של עבירת הזיוף, המצוי בין עבירות
6 המרמה שבסימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין, אשר כותרתו "עבירות מרמה
7 סחיטה ועושק".
8 קבלת דבר במרמה, כישוף, זיוף, רישום כוזב – כולן עבירות שיש בהן יסודות
9 של מצג שווא שנועד להטעות את הזולת.
10
- 11 13. אמת, הצלחת ההטעיה והשגת דבר בעקבות זאת אינן חלק מיסודותיה של
12 עבירת הזיוף. אין זו עבירה תוצאתית וניתן לעבור עבירה מושלמת אף מבלי
13 שאף אחד הוטעה בפועל. אך האיסור שבזיוף איננו בשל ההגנה על קניינו של
14 היוצר המקורי – אלא כדי למנוע את הטעיית הזולת.
15 בלשונו של ביהמ"ש העליון בד"נ זקצר הנזכר לעיל:
16 **"צריך שהמסמך יהיה "עשוי לשמש כראייה", כלומר שניתן**
17 **"לסמוך" עליו במשא-ומתן בין הבריות שממנו יכולות לנבוע**
18 **תוצאות משפטיות"** (ההדגשה שלי – ר.א.).
19
- 20 14. כיצד משליך הדבר לענייננו? וכיצד יש ליישם זאת בפרשנות החוק?
21 התשובה היא, שכאשר נבחן את עבירת הזיוף ויסודותיה ביחס למסמך כלשהו
22 – נבקש למצוא, אימתי יש במעשה הנעשה בו או בקשר אליו כדי להקים
23 פוטנציאל להטעיה אפקטיבית של הזולת?
24
25
26
27

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 10-09-148 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
15. הגדרת "מסמך" בסעיף 414 מכילה שני סוגי מסמכים.
הראשון הוא "תעודה בכתב".
השני הוא "כל אמצעי אחר, בין בכתב ובין בצורה אחרת, העשוי לשמש ראיה".
מסכים אני עם ב"כ המדינה, כי המרכיב השני בהגדרה, "כל אמצעי אחר", בא
לרבות ולהרחיב.
מסכים אני, שאין במרכיב השני בהגדרה דרישת "כתב" או "נייר" כתנאי
הכרחי, ולו בשל האמירה המפורשת "בין בכתב ובין בצורה אחרת".
מסכים אני גם, ש"כתב" יכול להיות באופנים שונים, לרבות במדיה מגנטית,
כקובץ במחשב.
ואולם ההבחנה בין אמצעי אחר "בכתב" לבין אמצעי אחר "בצורה אחרת"
אינה חשובה – כיוון שממילא אלו אופנים משלימים הבאים שניהם בגידרו של
ה"אמצעי האחר", וקו הגבול ביניהם אינו מעלה ואינו מוריד.
16. **ההבחנה המבדלת החשובה** בהגדרת "מסמך" שבסעיף 414 לחוק העונשין היא
דווקא זו שבין "תעודה בכתב" לבין "אמצעי אחר".
שוני ראשון ביניהם נעוץ בכך, שבצד האחד של המשוואה "הכתב" הוא מרכיב
חיוני – ואילו בצד השני אפשר גם "בכתב" וגם "בצורה אחרת".
ואולם, שוני משמעותי יותר הוא, שבצד אחד נמצא מסמך המתואר פוזיטיבית,
"תעודה" – בעוד שבצד השני ישנו אלמנט שיורי, נטול אופי מוגדר משל עצמו,
"כל אמצעי אחר".
"תעודה" נושאת מעצם טיבה ומהותה אופי רשמי, פורמאלי ומוגדר יותר
מאשר "כל אמצעי אחר". "תעודה בכתב" – לא כל שכן.
17. לאופי הרשמי והמוגדר הזה של "תעודה בכתב" יש חשיבות מיוחדת בשל
התכלית החקיקתית שביסוד עבירת הזיוף – למנוע את פוטנציאל ההטעיה
האפקטיבית של הזולת.

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

- 1 כדי לזייף "תעודה בכתב" – צריך לייצר מסמך, שנושא את המאפיינים
2 הרשמיים והמוגדרים הללו של "תעודה בכתב", על מנת שיהא בו כדי
3 "להטעות" את הזולת, או על מנת שיהא בו "להיחזות" לזולת "כאילו" הוא
4 מסמך מיוחד כזה.
5
6 18. ב"כ המדינה ביקש לשכנענו, כי ישנם מסמכים רבים שיכולים לבוא בגדר
7 "תעודה בכתב", ודרישת הכתב שלהם יכולה להתקיים גם בפורמט דיגיטלי –
8 כגון חוזה מכר, חוזה תיווך, או כל חוזה אחר.
9 שאלה היא בעיני, אם חוזים אלו באים בכלל בגדר "תעודה", או שמא רק בגדר
10 האלמנט השיורי "כל אמצעי אחר" שבהגדרת "מסמך"? והדבר כרוך בשאלה,
11 האם יש לחוזים כאלו מעצם ברייתם מאפיינים פורמאליים של "תעודה"?
12 כשלעצמי סברתי, שהסיווג הנכון של החוזים הללו אינו בגדר "תעודה" -
13 ואולם אהיה נכון להותיר שאלה זו בצריך עיון. כך, משום שגם אם נראה
14 במסמך חוזי כזה כ"תעודה", הרי אין זו תעודה בעלת סממנים רשמיים
15 ופורמאליים מהמדרג הגבוה ביותר. לכן, אפשר שזיופה יתחיל בפורמט
16 דיגיטלי ולא יצא מגדר הפורמט הדיגיטלי, כי ניתן להטעות עימה את הזולת
17 גם ע"י התבוננות בה בצג המחשב.
18
19 19. מכל מקום, המסמכים נושא האישום הראשון בענייננו אינם "תעודה בכתב"
20 רגילה – כי אם "תעודה רשמית" של מדינת ישראל, מסוג תעודת זהות, דרכון
21 ורשיון נהיגה.
22 ל"תעודות רשמיות" כאלו יש אופי רשמי ופורמאלי כפל כפליים מכל תעודה
23 אחרת. תעודות כאלו מוצגות ונדרשות להצגה כלפי הזולת אך ורק בפורמט
24 הרשמי והפורמאלי שלהן, ולא די באילוסטרציה ממוחשבת שלהן. אין להן ערך
25 ראייתי, לא ניתן "לסמוך עליהן במשא-ומתן בין הבריות", ואין בהן פוטנציאל
26 ממשי להטעיית הזולת – אלא כאשר הן ערוכות ומוצגות במתכונת הרשמית
27 והפורמאלית שלהן.

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

- 1 כך למשל, אי-אפשר לצאת מהמדינה ע"י הצגת "דרכון במחשב" למשטרת
2 הגבולות, כשם שאי-אפשר להציג לשוטר תנועה מחשב נייד ולומר כי "הרשיון
3 בפנים". דומה הדבר לכך, שלא ניתן לשלם לפלוני ע"י משלוח שיק לפקודתו
4 בפקסימיליה או בדואר אלקטרוני.
5 יתכן ובעתיד ישתנה הפורמט הרשמי של תעודות רשמיות אלו, כך שתהיינה
6 בכרטיס מגנטי או בצ"פ אלקטרוני אחר. הדברים צועדים לכיוון זה, ולראיה
7 אפנה לכרטיס המגנטי המשמש להפעלת מערכת הזיהוי הביומטרי לפי כף היד
8 בכניסה וביציאה מהמדינה. לכשיבשילו הדברים לידי כך, יהיה הפורמט
9 הרשמי אחר מזה הקיים, ואולי הדבר יחייב גם את שינוי החוק. אולם, בכל
10 מקרה יהיה לתעודה הרשמית פורמט רשמי כלשהו, וזיופה יהיה צריך להיות
11 באותו פורמט, כי אחרת לא יהא בו כדי להטעות.
12
13 20. אשר על כן, כדי לזייף את התעודות הרשמיות נושא האישום הראשון – היה על
14 המערער לזייפן באופן ממשי ולא וירטואלי גרידא, ולהפיקן מהמחשב בפורמט
15 המוכר, הפורמאלי והרשמי שלהן (על גבי נייר מיוחד או מנויילן, או בפלסטיק,
16 או בתעודת קרטון).
17 אין פירושו של דבר שצריך היה לבצע זיוף "אבסולוטי" ללא טעויות כדי
18 להשלים את העבירה - ואולם צריך היה להגיע למסמך "מוגמר", שיכול באופן
19 אפקטיבי להטעות ולהיחזות כמסמך המקורי, גם אם עין מקצועית ובוחנת
20 היתה מגלה את הזיוף.
21 המערער עשה כמעט את הכל לצורך השלמת הזיוף. הוא הכין את הכל במחשב,
22 ואף החזיק בציווד "גימור" הדרוש לתעודות הרשמיות. כפי שאישר הסנגור
23 בהגינותו – נדרשה רק פעולה טכנית פשוטה לשם השלמת התהליך.
24 אלא שהמערער לא עשה את "הצעד האחרון" - ולכן אין להרשיעו בעבירה
25 המושלמת של זיוף אלא רק בעבירת הניסיון לבצעה.
26

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 10-09-148 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

21. לפיכך, אציע לחבריי לקבל את הערעור על הכרעת הדין בגין האישום הראשון, במובן זה שהמערער יזוכה מעבירות הזיוף ויורשע תחת זאת בעבירות ניסיון לזיוף.

הערעור על חומרת העונש

22. כפי שציינתי בראשית הדברים, הצדדים נחלקו בדבר מידתיות העונש אף בהינתן הכרעת הדין בבימ"ש קמא כמות שהיא. הסנגור סבר, שהעונש הכולל של 46 חודשי מאסר בפועל (לאחר הפעלה במצטבר של 6 חודשי מאסר על-תנאי) היה מופרז לחומרה, חרג מרף הענישה המקובל, ולא נתן משקל מספיק לעברו הפלילי הקל של המערער, להיעדר ראיות לשימוש בפועל בתבניות המסמכים שבמחשב, ולתקדימיות של הכרעת הדין.

ב"כ המדינה השיב, כי העונש מידתי והולם את חומרת העבירות, במיוחד בשים לב להיקף הזיוף, לכמות ולמגוון האמצעים, לאופי התעשייתי והשיטתי של פעילות המערער, לפוטנציאל הפגיעה הגבוהה, ולסכנה הברורה והמוחשית הנובעת מזיוף דרכונים בהקשר של כניסה ויציאה מהמדינה שלא כדין.

23. בנוסף טענו ב"כ הצדדים להשלכה של זיכוי אפשרי מעבירות הזיוף שבגדר האישום הראשון לענין העונש הכולל.

הסנגור טען, כי יש בכך כדי ליטול חלק משמעותי מחומרת העבירות, ולכן יש להקל משמעותית בעונש.

ב"כ המדינה טען, לעומת זאת, כי גם אם יתקבל הערעור, והמערער יזוכה מעבירות הזיוף שבגדר האישום הראשון – הרי הוא יורשע בעבירות הניסיון לזיוף, כאשר הניסיון הגיע לדרגה קרובה מאוד להשלמת העבירה, כך שאין לתת לכך משקל משמעותי בכל הקשור לעניין העונש.

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

24. אילו עמדה ההרשעה על מכונה, לא הייתי רואה להתערב בעונש, אשר גם אם
נטה לחומרה, לא היה בו משום חריגה מגדר הסביר במידה שתצדיק התערבות
של ערכאת ערעור.
בימ"ש קמא שקל את כל השיקולים הצריכים לענין, ובכלל זה את כל
השיקולים לקולא שציין בפנינו הסניגור, כמו גם שיקולים נוספים לקולא,
והתוצאה היתה מאוזנת.
25. אלא שלטעמי, יש בקבלת הערעור באופן חלקי לעניין ההרשעה בעבירת הזיוף
נושא האישום הראשון כדי להשליך גם לענין העונש.
כתב האישום מחזיק אמנם ארבעה אישומים, וכן צורפו תיקי משטרה
בעבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב – אך עיקר החומרה היה באישומים
הראשון והרביעי, קרי בעבירות הזיוף, כאשר מבחינה כמותית העיקר הוא
באישום הראשון.
לכן, משהתקבל הערעור בקשר עם עבירות הזיוף נושא האישום הראשון – יש
בכך כדי לשנות את נקודת האיזון ואת משקל החומרה הכולל.
אמת, אין הנאשם מזוכה מכל גם בגדר האישום הראשון, ועבירות הזיוף
הומרו בעבירות ניסיון לזיוף, והניסיון הגיע לשלב מתקדם ביותר. לכן יש למתן
במידה רבה את ההקלה בעונש – אך עדיין מתבקשת הפחתה מסוימת בעונש
המאסר.
26. מסקנתי הסופית היא, כי בשקלול כל הנתונים ראוי לקבל את הערעור גם לענין
העונש, במובן זה שעונש המאסר הכולל (לרבות הפעלת עונש המאסר על תנאי
במצטבר) יועמד על 36 חודשי מאסר בפועל.
אין מקום לשינוי בשאר מרכיבי העונש.

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

27. סוף דבר

לאור כל האמור לעיל אציע לחבריי לקבל את הערעור כמפורט להלן:

א. המערער יזוכה מעבירות הזיוף בנסיבות מחמירות נושא האישום הראשון, ויורשע חלף זאת בעבירות הניסיון לבצע עבירות אלו.

ב. עונש המאסר הכולל שהושת על המערער (כולל הפעלת מאסר על תנאי במצטבר) יועמד על 36 חודשי מאסר בפועל.

שאר מרכיבי הכרעת הדין וגזר הדין יעמדו על כנם.

	15
	16
	
רמי אמיר, שופט	22
	23

24
25

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

1
2
3
4
5
6
7
8

כב' השופט אברהם טל, אב"ד – סג"נ

אני מצטרף לחוות דעתו של חברי, כב' השופט רמי אמיר, הן לעניין הכרעת הדין והן לעניין גזר הדין.

אברהם טל, סג"נ
אב"ד

9
10
11
12
13
14
15
16

כב' השופטת זהבה בוסתן

אני מצטרפת לחוות דעתו של חברי, כב' השופט רמי אמיר, הן לעניין הכרעת הדין והן לעניין גזר הדין.

זהבה בוסתן, שופטת

17

בית המשפט המחוזי מרכז

08 אוגוסט 2011

ע"פ 148-09-10 פפיסמלוב נ' מדינת
ישראל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

ההכרעה

לאור כל האמור לעיל אנו מקבלים את הערעור כמפורט להלן:

א. המערער יזוכה מעבירות הזיוף בנסיבות מחמירות נושא האישום הראשון, ויורשע חלף זאת בעבירות הניסיון לבצע עבירות אלו.

ב. עונש המאסר הכולל שהושת על המערער (כולל הפעלת מאסר על תנאי במצטבר) יועמד על 36 חודשי מאסר בפועל.

שאר מרכיבי הכרעת הדין וגזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן והודע היום ח' אב תשע"א, 08/08/2011 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

רמי אמיר, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, שופט, אב"ד

סגן נשיא